

Εισήγησις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος τῆς
Διεθνούς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Πόλιν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ εἰσήγησις αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀποβάντων τοῦ ἔθνους
τοῦ μας Συμβουλίου ἐν ὄψει τοῦ Πανεπιστημιακοῦ συνεδρίου τοῦ Μονάχου. Ἐνα μέ-
ρος τῆς εἰσηγήσεως ἀναφύεται εἰς ζητήματα εἰς ὅποια εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς πε-
ρισσότερους ἐξ ἡμῶν, ὅπως εἶναι οἱ σκοποὶ τῆς ἐνδόσεως τῆς Πύραυλος, αἱ διαφι-
ρεταὶ εἰς τῆς ὁποίας προσκένται, αἱ ἐπιτυχεύουσαι μέθοδοι καὶ αἱ συνέπειαι
τῶν.

Ἐπιτόμως ἐν τοιαύτῳ ἀντικείμενῳ νὰ ἐκταλαμῶν ἐν συντομίᾳ τὰ ἱστο-
ρικῶν τῶν διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εὐχερῶς τὰ τεχνικὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὅποια κα-
τελήξαμεν.

Οἱ λόγοι οἱ ὅποιοι ἐκτεταμένως εἰς τὸ προσκείμενον τὴν παλαιὰν
ἰδέαν τῆς ἐνδόσεως τῆς Πύραυλος καὶ οἱ σκοποὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐποβλέπει συ-
χνῶς περιληγουμέναι.

Ἡ ἔνδοσις τῆς Πύραυλος ὅταν ἀποτελεῖ σήμερον προσεκτικὰν ἐπιπρα-
τήσεως, ἀλλ' ἐπιβιώσεως. Εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς διεθνούς καταστάσεως,
ἡ ὅποια ἐδημιουργήθη μετὰ τοὺς δύο μεγάλους πολέμους, τῶν κοινωνικῶν καὶ
οἰκονομικῶν ἀνταλλαγῶν αἱ ὅποια ἐπεκρίθησαν καὶ τῶν μεγάλων ἐπιστημονικῶν κα-
τακτήσεων τῆς ἐνδομότητος. Οἱ παρῶντες αὐτοὶ καὶ αἱ συνέπειαι τῶν μεταβα-
λῶν τὴν μορφήν τοῦ κόσμου εἰς τὸ παρελθόν, οἱ λόγοι τῶν ὁποίων τὰ συμπερά-
ματα ἐκτετατικῶς διαμορφουνοὺν εἰς κατὰ περιωρισμένην σχετικῶς ἐκδόσεως, πολλὰ
τῶν ὁποίων, μὲ τὸν πολιτικὸν τῶν καὶ τὰ τεχνικὰ τῶν μίση ἐκτετατικῶν ἐκτετα-
τικῶν ἐπιτυχημένων περιωρισμένων. Τώρα, εἰς ὅσον τὸν κόσμον διαμορφουνοὺν μεγάλα
ἐθνικὰ μονάδες, αἱ ὅποια ἐκτετατικῶς ἐκτετατικῶν, ὅπως ἡ Κίνα, αἱ
Ἰνδία, ἡ Ἰνδονησία καὶ ἡ Μαδρή Ἠπειρος. Αἱ μονάδες αὗται ἀπέκτησαν ἐθνι-
κὴν συνείδησιν, ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ ἡ συνεχῆς ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς τῶν
μορφώσεως ἐκ ἐκτετατικῶν τῶν τῶν χρόνων εἰς τὸν πληθυσμὸν τῶν νὰ ἐκτετατικῶν μὲ
τοὺς ἐκτετατικῶς τῆς ἐκτετατικῶν μεθόδους τοῦ διαβίου οἱ προηγμένοι λόγοι

καί νά αξιοποιήσῃ τῆς ἀφανίστουσ ὀνησιότητος τοῦ φυσικοῦ των κλοῦτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, αὕτη διηθρονε τὸν πολιτικὸν της χῶρον μὲ τήν Πολωνίαν, τήν Τσεχοσλοβακίαν, τῆς Βαλτικῆς χώρας, τήν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν, τήν Βουλγαρίαν, τήν Ρουμανίαν καί ἄρισμένους περιοχὰς τῆς Ἰσπᾶ Ἀνατολῆς. Μετὰ τὰ ὅσα ὄφ ἐπίτυχε εἰς πολλοὺς τομεῖς της δραστηριότητος της - ἐξιδέρον ἐξεν διὰ τοῦ διοικηρωτικοῦ της συστήματος ὑπὲρ εἰς μεγάλας ὀνησιὰς τὸ ἀνθρώπινον ὀλικὸν της - κατέστη μὲς ὀνησις, ἣ ὀποία ὀνησιὰ νά διοικῶνται, ὀνησιὰ πρὸς ὀνησιὰ, τὰ ἡγετικὰ σῆματὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν της Ἀμερικῆς.

Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἡνωσιῶσθον νά ἐγκαταλείψου τήν πολιτικὴν της ὀμονοσιῆς, διῶσι, καρὸ τὰ μὲσα τὰ ὀποία τοὺς ἐπηρεῶσιν αἱ καταπληκτικὰ των πρὸσοδοί, καί ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ φιλελευθέρου οἰκονομικοῦ των συστήματος, ὄν ὀνησιὰν κλῶν νά διασφαλίσου τήν ἀνεξαρτησίαν των καί τήν ἐδῶσιν των χωρῶν ἐπὶ τὸν ὄλλον κῶσμον.

Ἀνεξίθῆσι ἣ Ἑὶρῆη, μολονῶσι ἡμερησιῶσθῃ διὰ της ἀποσχίσεως τῶν χωρῶν της αἱ ὀποῖαι ὀνησιῶσθον εἰς τὸν Σοβιετικὸν συνουσιῶσθον καί μολονῶσι τὰ ἀπομεινῶσι ἐλευθέρῃ ἕσθῃ της ὀνησιῶσθον ἀνυπολογιστοῦ ἐκπέσεως καταπρὸσοδοί, μολονῶσι ἐναντίον πρὸσοδοί φυσικῶν διοικηρωτικῶν, διῶσθῃ ἄκῆν τὸ κῶσθῃν της σῆμα. Ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἣ ὀποία κατὰ τὸ διοικηρωτικὸν τὸν ἕσθῃν κῶσθῃν ἐλευθέρῃ οἰκονομικῶς, διῶσι μὲ τὰ μὲσα τὰ ὀποία εἰσῶσι ἐκπέσθῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν εἰς χρῆμα ἀναγκῶν τοῦ κῶσθῃν της ἐποχῆς ἕκείνης, ἀπῶσθῃ τήν οἰκονομικὴν της ἡγεμονίαν, ἣ ἀὐτοκρατορία της μετεβλήθῃ εἰς κοινουσιῶσθῃν, της ὀποῖας οἱ ὀμοῖοι προλαμβάνουσι ὀνησιῶσθῃ καί συμβολικῶσθῃν χαρακῆρ. Ἡ Γαλλία καί αἱ λοιπὰ Ἑὶρωπαικῶν χῶρα ἀπῶσθῃν τῆς ἀποκῆς των. Ἡ Γερμανία ἐκπέσθῃ. Διὰ τοῦτο ἣ Ἑὶρῆη, ἣ ὀποία μετέδῶσθῃ τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ καί τήν τεχνικὴν της ἀνεκτεῶσθῃν εἰς τὸν κῶσθῃν, ἕσθῃ τήν ἡγετικὴν της ὀνησιῶσθῃ καί οὐδῶσθῃ Ἑὶρωπαικῶν συνουσιῶσθῃ - ἄκῆν ὄφ ἀλιγῶσθῃν οἰονομῶσθῃ Ἑὶρωπαικῶν κῶσθῃν - ὀνησιῶσθῃ κλῶν νά ἐκασφαλίσῃ ἀὐτοδῶσθῃν τήν ἀνεξαρτησίαν του καί νά διοικηρωτικῶσθῃ ἐπὶ ἕσθῃ ὀμοῖοι μὲ τῆς Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τήν Ρωσίαν ἣ τῆς Ἑλλᾶς ἀνεκτεῶσθῃ.

σφιντας μεγάλαις ένινδικς άντίθετας. Μόνον μία φωνήενη Εύρώπη, χωρίς εώς τόν δυνατισμόν κατ' τήν διαρκή άνάπτυξιν του πολιτισμού της, τας τεχνικάς της προόδους κατ' τήν μακράν της παράδοσιν, δύνανται νά άποτελέσω ύλολογίσιμον έν-θνηκην μονάδα ίκανήν νά διασφαλίσω τήν ανευματικήν της κληρονομίαν κατ' τήν διαρκή πρόδοον του πληθους της. "Άλλως ή Εύρώπη - ή Εύρώπη ώς Εύρώπη - δέν τά δυνήθη νά διατηρήσω τήν θείαν ή ύποφα της άνθικει εώς τόν κόσμον κατ' τή κρητή άπό τή άποφα άποτελείται άδ καταστούν - άργά ή γρήγορα - άορυφθροι έν-νός οίουδήποτε μεγάλου συνασπισμού.

Τόν κίνδυνον αύτόν δύναμις έως νά έννοήσωμεν ήμεεις οί "Έλληνες καλλίτερον παντός άλλου, έν άντιπέλευσιν εώς τήν ιστορίαν μας. Κόποτε ό ή-γετινός ρόλος πού είχε ή Εύρώπη άνήκε εώς τας "Ελληνικάς Πολιτείας κατ' τας άπονοήτους άποκρίσεις των. Οί τότε πρόγονοί μας - ύπως συμβαίνει με μερικούς Εύρωπαίους σήμερα - δέν ήνόθησαν έγκαίρως ότι, μετά τας συνεισφοράς πού είχε δειδ τόν κόσμον της έποχής εκείνης ή εύρεία διεύδοσις του πολιτισμού των κατ' ή άνάπτυξιν της Ρώμης, ή άποτέλεσε των πολιτειών των κατ' έπίσταξιν άδδωτος κατ' ότι, δειδ νά διατηρήσω τήν ύπόστασιν των, έπρεπε νά έννοήσω. Καί ό μόν πολιτισμός των έπέζησε διότι άντεπεκρίνετο εώς τας άετιόσεις του άνθρω-πίνου πνεύματος, ή "Έλλάς ύμως κατήντησε άπολύτως άορυφθροί της Ρώμης, δειδ νά κατακτηθή έργάστως έξ άποκλήρου κατ' δέν ήργασε νά άποκρίσω εώς τήν δου-λειαν άλλων κατ' έπίσταξιν ή άποφα έπέφευγε έπί αύτών.

Οί κίνδυνοι αύτοί, οί κίνδυνοι τούς άποφους διατρέχει ή Εύρώπη, έχουν καταστή κοινή συνέδρησις κατ' δειδ τούτο ή συνεργασία των Εύρωπαϊκών χωρών έπρεπρατοποίησε σημαντικάς προόδους, εικόνα των άποφών δύνανται νά δώ-σώ ή μία σύντομος άναόραφή εώς τή πρόδραστον παρελθόν.

Ή σύγχρονος προσπάθεια δειδ τήν ένωσην της Εύρώκης έξεκίνησε τό 1946, όταν ό CHURCHILL εώς τή Πανεπιστήμιον της Βουλής έπεσήμεσε τήν άνάγκην άνασυνγκροτήσεως της Εύρώκης κατ' τή πρόδραστον των "Ενωμένων Πολιτειών της "Αμε-ρικής. Τό κήρυγμα του έπακολούθησε ή ίδρύσις πολλών όργανώσεων εϊ άποφαι άπέ-

βλεπεν εις την Ένωσιν της Ειρήνης με τόν τρῆπον καὶ τοὺς ἀπηγόρευαν αἱ πολιτικάς των πεποιθήσεις. Τῆς προσπάθειας αὐτῆς συνετέλεσε τὸ συνέλευθόν ἐν Ξάγγ συνεδόριον τοῦ 1948, ἐκεῖθεν δὲ προήλθε καὶ ἡ ἴδρυσις τῆς ὀργανώσεως τοῦ MOVEMENT EUROPEEN, ἡ ὁποία ἐτέθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τριῶντων μεγάλων Εὐρωπαίων τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης, τοῦ W. CHURCHILL, τοῦ LEON BLUM, τοῦ P.H. SPAAK καὶ τοῦ A. DE GASPERI.

Τὸ MOVEMENT EUROPEEN ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ κατὰ χώρας ἐθνικὰ συμβόλια καὶ λοιπῆς ὀργανώσεως, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν Ένωσιν τῆς Εἰρήνης καὶ ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ προβῆ διενῶς καὶ νὰ ἐκστρατεύῃ τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀπόψεις τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἡ συνεργασία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν εἰσήλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀρχικῆς τῆς πραγματοποιήσεως μετὰ τὴν συνάντησιν τῶν Ἰπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλου Βασιλείας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Δανίας καὶ τοῦ Λουξεμβούργου τὸ 1948, ὅτε ἀπεριστά ἡ ἴδρυσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς συνελεύσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Τὸ 1952 ἐπικυλοῦσθε ἡ ἴδρυσις τῆς Κοινωνίας Ἀνθρώπων-Χριστῶν C.E.C.A. καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ὀργάνωσις ἐπὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας διὰ παραγωγικοῦ σκοποῦ /ΣΠΗΡΤΟΥ/ ὡς καὶ ἡ προέταξις τῆς δημιουργίας ἐφορείας Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἄγορας, ἡ ὁποία ἐπέληξε εἰς τὴν συνθήκην τῆς Ρώμης καὶ τὴν ἴδρυσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ζώνης Ἐλευθέρων Συνελλαγῶν τῶν ἑπτὰ

Οὕτω, δεκαεπτά μῶλις ἔτη μετὰ τὸν ἱστορικὸν λόγον τοῦ CHURCHILL, ἡ ἴδεια τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνώσεως εἰσήλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀλοκληρώσεως τῆς οἰκονομικῆς συνεργείας καὶ μολονδὸς ἡ πολιτικὴ συνεργασία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δὲν προσέλαβε ἀκόμη ἀριστικὴν μορφήν, ἡ ἀνάγκη τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δὲν ἐφισθητεῖται πλέον ἀπὸ κανένα. Ἡ διαμόρφωσις τῆς πολιτικῆς συνεργείας ἐνδιαφέρει ὅπως ἰδιαιτέρως τὴν χώραν μας, ὅπως καὶ ὅλας τὰς μικρὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ διὰ τοῦτο εὐθέως ἐξ ἀρχῆς συμμετέλομεν τῆς καταβλητέας προσπάθειας δι' ὅλων μας τῶν μέσων. Αἱ ἀρχικαὶ μας ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι (ἀρδύθησαν) χεῖρις τῆς τῆς προσπάθειας τοῦ δευροῦστου Ἄγι. Γεωργίου-Κολλοῦ καὶ

του πρώην Υπουργού κ. Α. Μανιά, απέτρεψαν τον άρχικον πυρήνα του έθνικού μας συμβουλίου, το όποιον είναι μέλος του ΜΟΥΣΕΙΟΥΝ ΕΥΡΩΠΕΙΝ από του 1950, ήδη δε από του 1958, χάρις εις έπιβάνους και έπιτυχείς προσπάθειαι της Κυβερνήσεώς μας συνεδέθημεν μετά της Κοινής Εύρωπαϊκής Άγορής. Ή έπιλοϋσα συμφωνία πρέπει να χαρακτηρισθῆ κατ'ομοίαν ως κλήσις συμμετοχή μας επί προετοιμῆ, άφού μετά την περίοδο άρισμένων έτων άνελέξαμε την ύποχρέωσιν να υπαχθώμεν εις ὅλας τὰς διατάξεις του συμφώνου της Ρώμης. Καί ἡ προετοιμαχία αὕτη διευκύνουσ παρεχωρήθη έξαιρετικῶς εις τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ άνακτήσῃ τὸν ἐπιταχθέντα χρόνον ἐκ τῆς ἀποκλίσεως ἐπιδοσεως τὴν ὅσιν ἀναστῆ μετὰ τὸν πόλεμον καί νὰ βοηθῆ νὰ συγχρονίσῃ τὴν οἰκονομίαν της μετὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόδοον τὴν ὅσιν ἀπέτρεψαν τὰ λοιπὰ Εύρωπαϊκά κράτη ἐπιταχθέντα τῆς διεκνοῦς ὕψεως ἡ ἄρα ἐπεκρίτει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Μετὰ τὰς ἐπιτυχεστάτας προσδοκίας ἡ Εύρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη περιμένει καὶ περισσότερο. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ Εύρώπη, διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν της δυνάμεων ἠδράωσε τὴν οἰκονομίαν της καί ἀνεκτήσε ἕνα μέρος τῆς διεκνοῦς της προβολῆς. Ἐλπίει δε, μολονδὲ ἡ ἀνάπτυξις αὕτη συναυγνίζεται τὴν οἰκονομικὴν πρόδοον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ὁ πρόεδρος αὐτῶν ἐνισχύει τὴν προσπάθειαν της Εύρώπης, διότι ἡ δημιουργία ἐφέρας ἄγορῆ ἀπληγαμένης τελωνείων φόρων καί ἄλλων περιορισμῶν ὁ ἀνακείσῃ τὰς καησοφίους συναλλαγὰς καί οὐ ἀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀριστικὴν πολιτικὴν συνεργασίαν της ἄδσεως. Διὰ τοῦτο ἡ Εύρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη ζητεῖ ἀπὸ τὰς χώρας της νὰ ὑπεβῶν εἰς τὴν πολιτικὴν των συνεργασίαν τὸν βαθμὸν τῆς προδοῦς τῆς οἰκονομικῆς των συνεργασίας.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προχωρήσωμεν, ἀλλὰ νὰ προχωρήσωμεν μετὰ συνέσεως, χάρις νὰ παρασυστῶμεν εἰς ἑκατέρους ἐπιδιώξεις, διότι ἡ ἴδρα τῆς ἁμοσπονδιακῆς ἐνώσεως δὲν ἄριστος ἐπαρκῶς ἀκῶη. Μεταξὺ στενῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας καί ἁμοσπονδίας ὑπάρχει διαφορὰ. Ὑπάρχει ἀδοτασις ἡ ὅσιν

πρέπει να διευθετηθεί κατά τρόπον, διότι να μη προσκόβη εις τας ύφιστασθεις αντι-
άρσεις, τας όποιας δημιουργεί έκδημη τό ιστορικόν παρελθόν της Εύρώπης. Όλοι
γνωρίζομεν ότι τά σημερινά της Έθνη διεμορφώθησαν κατόπιν μακρῶν καί αίματη-
ρῶν αγώνων, ότι Έχουν ένθινας παραδόσεις, κυριαρχικά δικαιώματα καί συμφέρον-
τα έκά τό όποια δέν είναι εύκολόν να παραιτηθῶν προτού κεισθῶν αί Έυρωπαϊ-
σεις των ότι έκθ της ένώσεως δέν πρόκειται να καταργηθῆ ή ένθική των έντέ-
της, ότι έκθε λαός θα διατηρηθῆ - καί πρέπει να διατηρηθῆ τήν ιδιοσυνη-
του, τήν πνευματικήν του κληρονομίαν καί τά νόμιμα δικαιώματά του. Όταν
κεισθῶν ότι ή ένωση της Εύρώπης, όπερ της έποίας αγωνιζόμεθα, δέν στρέφεται
έναντίον οίκοδόμησε, άλλ' ότι άποβίβει εις τήν επά κρινού έξάσκησην ώρισμένων
κυριαρχικῶν δικαιωμάτων διότι να εξασφαλισθῆ ή ανεξαρτησία της καί να ένισχύσθ
διαβίωσης του πληθους της άναλογόν με έκείνα του διασθέν, ή θα δυναθῶν
να διασθέν εις τό μέλλον, άλλαι ισχυρά έμμέδες.

Έναν εύθον των δυσχερειών εις τας όποιας προσκόβει ή πολιτική
συνεργασία των Εύρωπαϊκῶν χωρῶν, κατό της έκθλομηνος όπερ αύτης προσέβει,
μῆς δέχον ώρισμένα πραγματικά καταστάσεις, τας όποιας δέν δυναθῶν να ά-
γνοηθῶν.

Η ένωση της Μεγάλης Βρεταννίας π.χ., ή συμμετοχή της έποίας είν-
ναι άπαραίτητος διό τήν άποβίβησιν της Εύρωπαϊκής προστάσεως. Ο κ. MAC
MILLAN είνε τό έθνος να άποβίβησιν τήν προσχώρησιν της χώρας του εις τήν
Κοινήν Εύρωπαϊκήν Άγοράν με όλος τας άποβίβησας εκ της συνθήκης της Εύρης
όποχρεώσεως, διότι πιστεθεί ότι αύτη είναι ένγκαία διό τήν ένέπτυξιν της
Βρεταννικής οίκονομίας καί ότι ο έποβή τελικάς εις όφελος της κοινωπολιτείας.
δέν καθόρισε όμως έκδη τόν τρόπον με τόν όποσον θα συμβιβασθῆ τας όποχρεώσεως
τας όποιας πρόκειται να άναλθῆ με τας ύφιστασθεις ήδη όποχρεώσεως της Μεγάλης
Βρεταννίας.

"Άλλες δυσχερείας δημιουργεί ή οίκονομική καί πολιτική συνεργασία με
τήν Σουηδία, τήν Έσθονίαν καί τήν Αίστριαν, αί όποται έκλουθῶν πολιτικήν
ή έκλημένης ή όποχρεωτικής οόδετερότητας. Αί χώροι αύται άποτελοθῶν ζωτικόν οί-

κοινοτικών και γεωγραφικών χώρων της Εύρωπης, ώστε δεν δυνάμεθα να αγνοήσμεν την ανάγκη της συμμετοχής των είς την προσέθεσιν μας.

Και μεταξύ αὐτῶν τοῦτων τῶν ἑξ χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἴδρυσαν τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἄγορᾴν καὶ ἀπετέλεσαν τὸν ἀρχικὸν πυλῶνα τῆς ἐνώσεως ὑπάρχουν σημαντικαὶ διαφοραὶ ἀντιλήψεων. Ὁ Πρόεδρος DE GAULLE ἀποβλέπει εἰς μίαν συνομοσπονδίαν κυριάρχων κρατῶν προτίμων νὰ συντονίσουν τὴν ἐξωτερικὴν των πολιτικὴν καὶ τῆς ἀμυντικῆς των προσπάθειας, φαίνεται ὅμως ὅτι θέλει νὰ περιορίσῃ τὴν αὐτονομίαν τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν κοινοπραξιῶν, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξαρτῆται τὴν ἐκτετατικὴν των ἀπὸ τὴν ὁδωμνον γνώμην ἐνὸς ἐξ Ὑπουργῶν συμβουλίου. Ὁ Πρόεδρος τῆς αὐτικῆς Γερμανίας ἔχει ἐκδηλωθῆ ἄλλο τῆς ὁμοσπονδιακῆς ἐνώσεως τῆς Εὐρώπης, δεξιόμενος μέρος τῶν ἀπόψεων τοῦ Γάλλου συναδέλφου του, ἐπὶ τὸν ρητὸν ὅμως ὅρον ὅτι αὐταὶ οὐδὲ ἀποτελεῖσιν τὸ πρῶτον μόνον βήμα διὰ τὴν νέαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῆς Εὐρώπης. Αἱ σκέψεις τοῦ κ. PANFANI δὲν εἶναι ἀκόμη γνωσταὶ διὰ νὰ συνεχθοῦν θετικώτερα φημιπερφορατα. Τὸ Βέλγιον ἐπέχθη ἄλλο τῆς ἀμείσου ὁμοσπονδίας, ὅπως καὶ εἰς τὴν κῆρυ, αἱ ὁποῖαι ἐν τοῦτοις φαίνονται διαμαρτυρῆσαι νὰ δεχθοῦν ἄριστας ὑποχωρήσεις, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἄμεσος συμμετοχὴ τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν προσέθεσιν.

Αἱ ὑπάρχουσαι διαφοραὶ ἀντιλήψεων ἔχουν τὴν λογικὴν των συνάρτησιν μὴ τὰς ἐπιταχύνει καὶ οὐ γὰρ τὰς ἀνάγκας τῆς, τὰ συμφέροντά της καὶ τὴν θέλῃ τὴν ὅποιαν ἐπιθυμίαν νὰ καταλάβῃ εἰς τὴν νέαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῆς Εὐρώπης, τὴν ὅποιαν ἔσται ἀποδεχόμεθα ὡς ἀναγκαίαν.

Τὸ MOVEMENT EUROPEEN τοῦ ὁποῦ ἡ ἄριστηρίστης ἐπιτροπὴ κέντοτε ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπεφασίσει νὰ προβῆ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀντιθέσεων αὐτῆς ἐπὶ τῶν διευταρμένων ἀπόψεων καὶ τῆ προσέσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. H. FAURE συνεκλίσει Πανευρωπαϊκὴν συνέλευσιν εἰς τὸ Μόναχον, τὸ ὁποῖον οὐδὲ ἐξέτασιν τὴν δημοκρατικοποιήσιν τῶν ὑπισταρμένων Εὐρωπαϊκῶν ὀργανώσεων, ὡς καὶ τὰ μὲτα καὶ τὴν τρέπον διὰ τῶν ὁποῦν οὐδὲ καταστῆ δυνατὴ

ή προέβησις της πολιτικής ένδεκτης. Θέ έξετασον έκτος της έπιτασιων των έκκρεμόνων διεθνών ζητημάτων έπι της Εύρώπης, με την έλπίδα ότι τα Ευρωπαϊκά κράτη θέ προέλθουν εις συμφωνίαν μιας άνα κοινού άντιπρατωλικούς αύτων. Ή τοιαύτη συμφωνία θέ ένισχύση την θέσιν του έλευθέρου κόσμου, οίδει θέ στερήση τα όλοκληρωτικά καθεστώτα της εύκαιρίας να έκμεταλλεύονται της ύρισταμένης άποφράς άντιλήσεων και θέ άποτελεση άποφρασιολόγιο βήμα δια την πολιτικήν συνεργασίαν των Ευρωπαϊκών χωρών.

Αί συζητήσεις αί όποιαί πρόκειται να λάβουν χώραν εις τό Μόναχον θέ διευκολυνθούσι δια της ύποβολής των άπόφραων της κοινής γνώμης ένδεκτης χώρας και δια τούτου άπερασοθή ή σύγκλησις τοιαύτων προκαταρκτικών συνδόριων, τα όποια θέ της καθορίσουν.

Αλλά είναι ή σκοπός δια τόν όποιον τό ένδικόν μας συμβούλιον παρεκλήθη ήώς, τοūs όποιους θεμελιώσ τοūs έντιπροσωπευτικώτερους παράγοντας της κοινής μας γνώμης, ήώς άφού άποδοθη και συζητηθητή της είσηγηθείς των, συμβήσετε τίς την άναμάρτησιν των άποφρασων αί όποιαί πρόκειται να ληφούσι.

Τό Έθνικόν μας συμβούλιον πιστεύει ότι ή Εύρωπαϊκή ένδεκτη θέ πραγματοποιηθή κατά στάδια και ότι αί καταβαλλόμενα έπιτότοι προς τοϋτο ένέργειαί όθν πρέπει να άπερβαίνουσι ώρισμένα όρια, πέραν των όποιων δημιουργείται άνοικτή έντέθεσις προς τής άπόφρα των κυβερνήσεων, ήδου τοιαύτη έκαίρος προσήδετα ότι μόνον όθν θέ συνέρασι εις την προέβησιν της ένδεκας, αλλά και θέ έστεινε της ύρισταμένης άσχερησίας. Πιστεύει λοιπόν ότι είναι πολύ ένυμρις άκαρη να έπιχειρηθή οίσοσθήτοι συμβατικά καθορισμός της τελικής μορφής την όκοσαν θέ λάβη ή ένωση των Ευρωπαϊκών χωρών και ότι τό MOUVEMENT EUROPEEN πρέπει να συγκεντρώση της προσαφείας του εις τόν συντονισμόν των έπιδοκιμώριων σκοπών και τόν συμβιβασμόν των άντιταμένων άιδεων, υπό τόν όρον ότι οι' αϋτου όθν πρόκειται να ελιγώσι αί καταστατικάί άιστεβήσεις και τα άδικαίφρατα τα όποια άνακλήθησιν

αί τρεις Εύρωπαϊκά κοινοπραξία.

Ἡ Ἑλληνική κοινὴ γνώμη ἀποδέχεται ὅπως ἰδιαιτέρως σημασίαν εἶς τὴν δημοκρατικοποίησιν τῶν Εύρωπαϊκῶν θεσμῶν καὶ ὀργανώσεων κατ' νομίμως ὅτι ἡ προσεδόχεια αὕτη πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς ὅσων τῶ δυνατῶν περισσότερων Εύρωπαϊκῶν χωρῶν εἰς τῆς ὑπισταμένως Εύρωπαϊκῆς κοινότητος, διότι ὁ περιορισμὸς τῶν εἰς τῆς βιομηχανικῶς μόνον προηγηθένος χῆρος εἶ τῆς σκεψῆς τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ τῶν χαρακτηριστῶν καὶ τῆς δυνατότητος νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Εὐρώπης.

Τὸ Ἑνίκων πῶς συμβόλαιον πιστεύει ἔτιμος ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῆ ἰδιαιτέρως προσεδόχεια διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν κῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν Εύρωπαϊκῶν χωρῶν διὰ τῆς διεκρύνσεως τῆς Κοινῆς Εύρωπαϊκῆς Ἄγορῆς καὶ τὴν συμμετοχῆν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ἄλλων Εύρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὴν προσεδόθειαν αὕτην οὐδέποτε πλέον ἀντιόρθεως εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνακόψῃ, διότι ἡ Εὐρώπη, διὰ τοῦ συντονισμοῦ ἑνὸς μέρους τῶν οἰκονομικῶν τῆς δυνατῶν ἐπετέλλεται θαύματα καὶ ἐπινακτιζ τὴν διεσθὴ τῆς ἀκτινοβολίας. Ἡ διεκρύνσις τῆς Κοινῆς Εύρωπαϊκῆς Ἄγορῆς εἶ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαρκῆ ἀνάπτυξιν τῆς Εύρωπαϊκῆς οἰκονομίας, διότι εἶ ἐπιπέψῃ τὴν συναγμιστικὴν τῆς ἱκανότητα διὰ τῆς κατανομῆς τῆς παραγωγῆς τῆς, ἡ ὅποια εἶ ἐκλήθῃ σὺν τῶ χρόνῳ φυσιολογικῶς.

Ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας εἶ ἀποτέλεσῃ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς πολιτικῆς ἑνώσεως στάδιον οἰδοί, χωρὶς νὰ προῦποθετῇ τὴν ἑκάρξιν ἑνὸς τῶ πῆναι προβλεπόμετος σχεδίου, τὸ ὅποῖον ὑπὸ τῆς σφαιρικῆς συνθέσεως εἶναι εἰ δυνατόν, συνκεχίεται τὴν ἐπὶ κοινοῦ ἐξέδρασιν ὕρισμένων κυριαρχικῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν δημιουργίαν ἀρχικῶς χαλαρῶν πολιτικῶν θεσμῶν, οἱ ὅποιοι ἐνισχυόμενοι σὺν τῶ χρόνῳ εἶ ἀπολήξουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἔνωσιν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπιβλέποντες οὖν αἱ εἰδικαὶ ἐπισημοὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποδοῦτε καὶ
αἱ ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις σας εἰς συμβῆλουν ἐπαικοδομητικῶς εἰς τὴν ἔπιτυχίαν
τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ συνεδρίου τοῦ Μονάχου.

